

Komentar Evandjelja: Uživati u Božjoj blizini

Evandjelje ponedjeljka II tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Mk 2, 18-22

U ono vrijeme: Ivanovi su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: »Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?«

Nato im Isus reče: »Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. Doći će već dani kad će

im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan!«

»Nitko ne prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa starog odijela pa nastane još veća rupa.«

»I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će vino proderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego — novo vino u nove mješine!«

.....

Komentar

Post je način molitve tijelom: kroz "prazninu" koju doživljavamo u svojoj organskoj dimenziji, sjetimo se da je najkritičnija "praznina" ona odsutnosti Boga. Post - i općenito sve vrste uzdržavanja - sličan je impulsu da intenzivnije želimo prisutnost Gospodina u svom životu, tako da

svoju čežnju za puninom utažujemo samo u Njemu.

Post koji nas sprječava da uživamo u Božjoj blizini ne bi imao smisla: to je ono što Isus želi da danas vidimo u Evandjelju. Zato njegovi učenici ne poste na isti način kao oni Ivana Krstitelja i farizeja: Isusovi učenici već uživaju radost življenja s Božjim Sinom, dok ostali to još nisu otkrili.

Znak dolaska mesijanskih vremena bilo je upravo obilje: vidimo ga, na primjer, u slasnom vinu s vjenčanja u Kani ili u velikoj količini kruhova i riba koje je Isus dao mnoštvu. Bilo je dobro da su Kristovi učenici također iskusili taj osjećaj blagostanja kad su bili s Njim. Ista je stvar koju čine i kršćani danas kada blagdane slavimo na veličanstven način, u ljepoti bogoslužja, u radosti slavlja i u ukusu stola.

Ali Gospodin dodaje da će „Doći dani kad će im se oduzeti zaručnik; tada

će postiti“. U kršćanskom životu postoje i trenuci pokore, uskraćivanja nečega tijelu kako bismo više probudili Božje želje. Svetost ima to bogatstvo prolaska kroz oskudnost i obilje, ali uvijek s radošću, jer nam je Gospodin u svako doba blizu.

Kad se umrtvimo, ne zaboravimo da je Krist već pobijedio i da je njegov život u nama. Iz tog se razloga mrtvljenje vježba fleksibilno: „Svetost ima fleksibilnost labavih mišića. Svatko tko želi biti svetac zna funkcionirati na takav način da, radeći jednu stvar koja ga umrtvljuje, izostavlja - ako to nije uvreda za Boga - drugu koja ga također košta i zahvaljuje Gospodinu na ovoj utjesi. (...) Svetost nema krutost kartona: zna se nasmiješiti, popustiti, pričekati. To je život: nadnaravni život“.

Rodolfo Valdés // Photo: Kelsey Knight - Unsplash

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-segunda-semana-tiempo-ordinario/> (2.04.2026.)